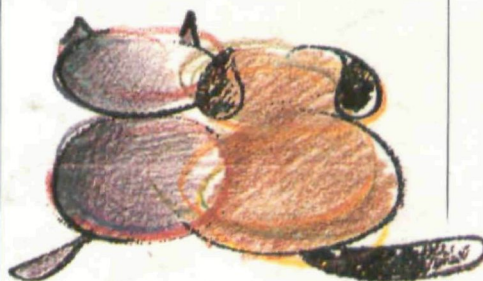
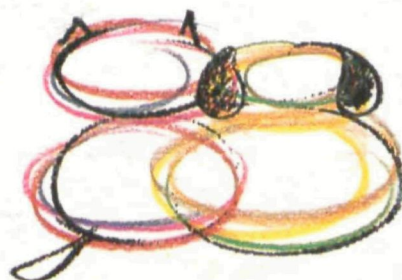
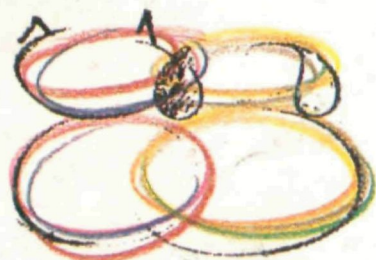
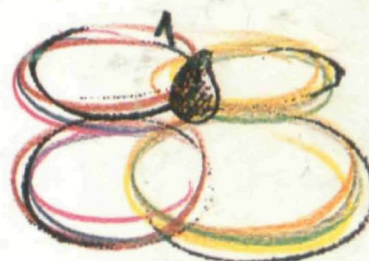
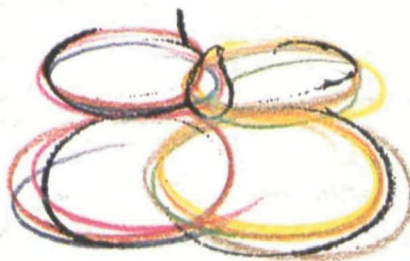
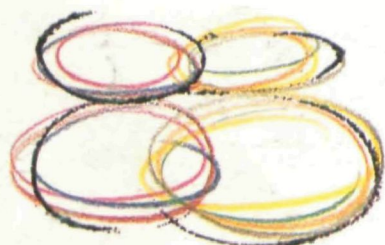

Annals Veterinarius

XIII
CONGRESO
MUNDIAL
W.S.A.V.A.

XXIII
Jornadas
Nacionales de
A.V.E.P.A.

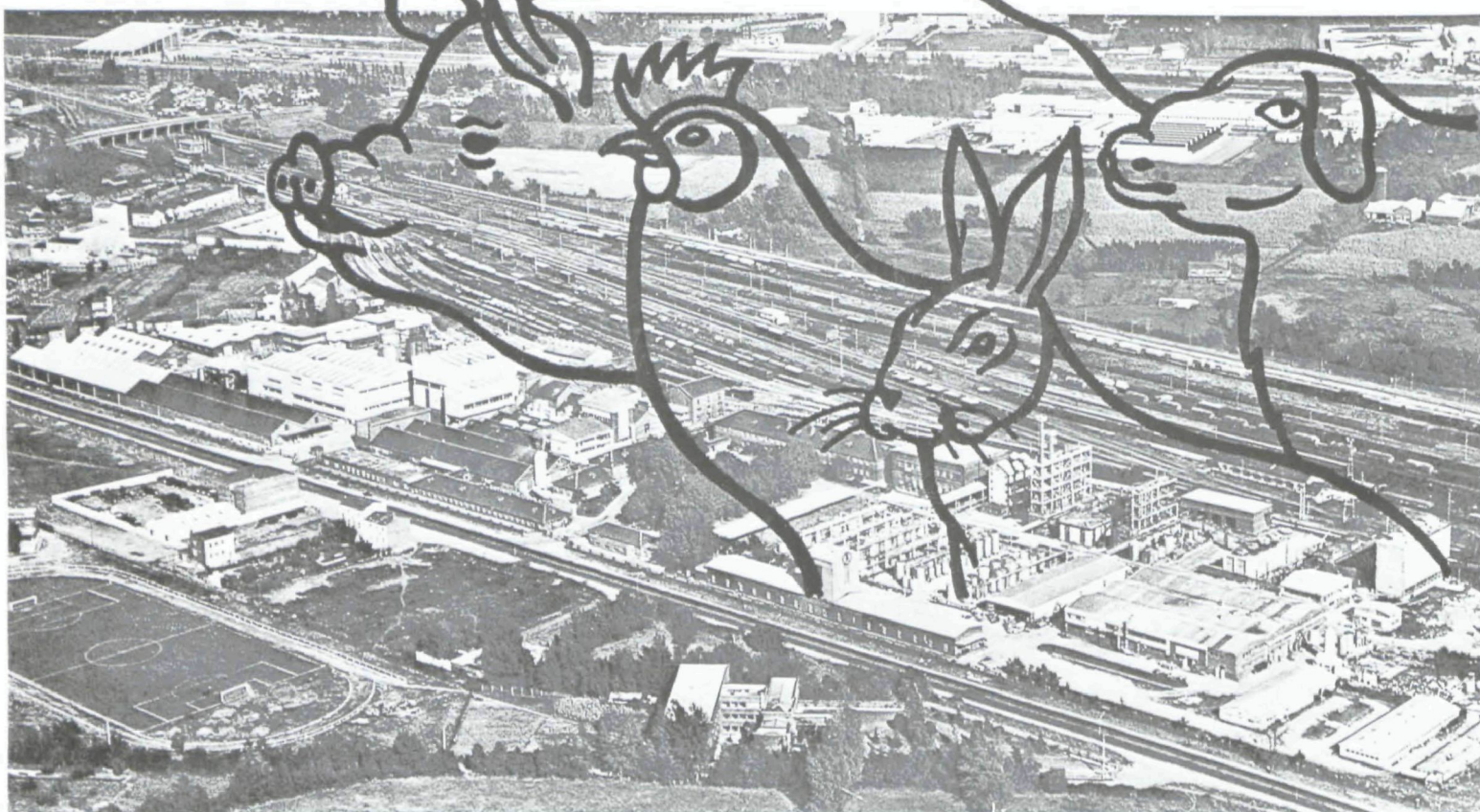
Publicació del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya

N.º 1 Octubre 1988

ANTIBIOTICOS, S.A.

Fábrica en León

Primer laboratorio auténticamente español, especializado en la investigación y fabricación de antibióticos pone a disposición de la profesión veterinaria:

FARMACOLOGICOS

- INYECTABLES
 - ZOOCILINA
 - ZOOBENCIL
 - ZOODUAL
 - SINCROZOO
 - MAXICILINA
 - GANACICLINA
 - GENTICINA
 - LEVOFENICOL
 - BETASONIL-RETARD
- TOPICOS
 - BRISTAZOO MAMITIS
 - NEO-SINCROZOO MAMITIS
 - LEVOFENICOL
- ORALES
 - BRISTAZOO
 - SYNMATIN
 - SUPAL

PREMEZCLAS MEDICAMENTOSAS

CEBIN TETRACICLINA—
— "50" y "88"
CEBIN-TETRACICLINA—
— "F"
CEBIN TN-100-PREMIX
CEBIN TETRACICLINA "500"

NUTRICION

CORRECTORES
CORRECTORES COMPLETOS
RUMIA-PHOS
CEBIN B-12

MATERIAS PRIMAS

PENICILINAS, AMPICILINA, AMOXICILINA, ESTREPTO Y
DIHIDROESTREPTOMICINA, CLORHIDRATO DE
TETRACICLINA, NEOMICINA, ETC.

ANTIBIOTICOS, S. A. exporta productos y también tecnología.

ANTIBIOTICOS, S. A.

División Veterinaria

Antonio López, 111 - 28026 Madrid - Telf.: 475 41 12

Annals comença una nova època i estrena cognom. Annals VETERINARIS és des d'ara una revista al servei de tots els veterinaris de casa nostra, que edita el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

La funció de la nova revista és la d'informar a tots els veterinaris que

exerceixen a Catalunya de les activitats dels seus col·legis, del consell, de les administracions i del conjunt de la professió.

L'objectiu de VETERINARIS és complir aquests requisits sense avorrir i, fins i tot aconseguint interessar. És a dir, pretenem que la revista no sigui llençada a la paperera després d'un ràpid cop d'ull, sinó que

atraigui l'atenció de la mateixa manera que pot fer-ho una bona revista especialitzada (pels seus articles tècnics i científics) i una bona revista d'informació general (per les novetats del món, les gents i les idees).

Així doncs el Consell de Col·legis s'ha proposat fer una revista que reuneixi ambdues característiques: informació científica i tècnica de l'investigació i la pràctica de la veterinària i informació de les activitats dels veterinaris i les corporacions que els representen.

Per això VETERINARIS incorpora seccions informatives (activitats institucionals), formatives (activitats científiques, tècniques i professionals) i lúdiques (cartes dels lectors, tribuna d'opinió, entrevistes i reportatges i pàgines de serveis (compra-venda, intercanvis, etcètera).

Les informacions de les activitats dels diferents col·legis són facilitades per un representant de cadascun dels quatre col·legis catalans. Els articles científics i tècnics es nodriran de l'informació que genera habitualment l'activitat de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries, els congressos nacionals i estrangers, així com dels articles d'interès que es puguin publicar a d'altres revistes del sector a Espanya i a tot el món. Els temes de les cartes dels lectors i de les opinions seran els que marquin els propis veterinaris amb la seva col·laboració. Les entrevistes seran realitzades a veterinaris que destaquin per algun motiu en la seva activitat o bé a les persones que per la seva funció o opinió puguin interessar als lectors. El reportatge està concebut com un mitjà d'apropar entre sí a la professió veterinària i tractarà de mostrar les activitats dels veterinaris a les diferents vessants professionals.

En definitiva, VETERINARIS, la nova revista del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya aspira a ser un vehicle de comunicació entre tots els veterinaris establerts a Catalunya i un element de pressió i representació d'aquests davant les institucions, les administracions i la societat en general. Per tot això, al mateix temps que es posa a la seva disposició, VETERINARIS requereix la col·laboració de tots els veterinaris en actiu, retirats o en procés de formació. Perquè els desitjos es converteixen en realitats. Perquè VETERINARIS sigui, definitivament, la revista que els veterinaris de Catalunya ens mereixem. □

La revista del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya aspira a ser un vehicle de comunicació entre tots els veterinaris i un element de pressió i representació d'aquests davant de les institucions i la societat

Duoprim®

HECHO A LA MEDIDA

Una línea completa para eliminar infecciones bacterianas en pequeños o grandes animales.

**Laboratorios
COOPER-ZELTIA, S.A.**

DIVISION VETERINARIA

CENTRAL: Porriño (Pontevedra). Tel. 33 04 00

DELEGACIONES:

ASTURIAS: J. Escalante de Mendoza, 15.
33009 OVIEDO. Tel. 21 76 69
NOROESTE: Plaza Obispo Izquierdo, 18-19.
27001 LUGO. Tel. 22 64 98
CATALUÑA: Industria, 137-141.
08025 BARCELONA. Tel. 236 50 09
Plaza Ricardo Viñes, 8. 25006 LERIDA. Tel. 24 25 13

LEVANTE: Cuarte, 103. 46008 VALENCIA.
Tel. 331 04 48

ANDALUCIA: Muñoz León, 2. 41009 SEVILLA.
Tels. 37 22 16 - 37 14 16
EXTREMADURA-A: Comandante Castejón, 26.
MERIDA. Tel. 31 26 04
EXTREMADURA-B: Avda. Guadalupe, 10.
10001 CACERES. Tel. 22 23 22
ARAGON: Lagasca, 17. 50006 ZARAGOZA. Tel. 22 87 07
CENTRO: Gran Vía, 26. 28013 MADRID. Tel. 231 80 00

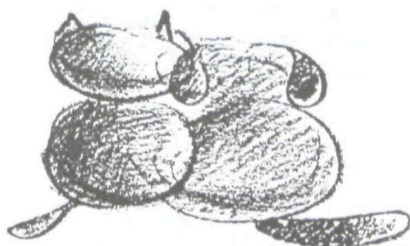
EDITORIAL

3

TEMA DE PORTADA

6

Barcelona és per segona vegada amfitriona del Congrés Mundial de Petits Animals que aquest any celebra la seva XIII edició. Centenars de especialistes de tot arreu del món participen durant aquests dies a les sessions de treball. A tot ells VETERINARIS els hi diu: Benvinguts de nou a Barcelona.

TAULÓ D'ANUNCIS/NOTÍCIES

8

TRIBUNA D'OPINIÓ

10

REPORTATGE

12

Els gossos i els gats de Catalunya es preparen per l'Europa sense fronteres del 1992. Amb un codi tatuat a una orel·la o una cuixa, que queda registrat a l'arxiu informatitzat que ha creat el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, els propietaris dels gossos i els gats perduts són fàcilment localitzables. D'aquesta manera els animals de companyia poden ser identificats i poden transitar lliurement per tot arreu sense risc.

Publicació del Consell de Col·legis
Veterinaris de Catalunya

Av. República Argentina, 25
Tél. 211 24 66. 08023 Barcelona

President: Francesc Florit

Vice-presidenta: Montserrat Gil de Bernabé

Secretari: Miquel Molist

Tresorer: Quintí Camprubi

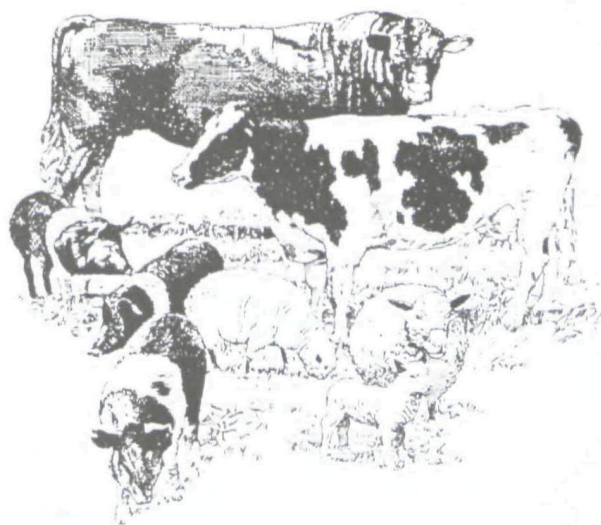
Edita: César Viguera, Editor

Bot. 13. Tél. 302 51 98. 08002 Barcelona

Imprimeix: I.G. Galileo, S.A.

Dipòsit Legal: B. 8240-1958.

ISSN: 0210-752 X

CARTES DELS LECTORS

14

REVISTA DE PREMSA

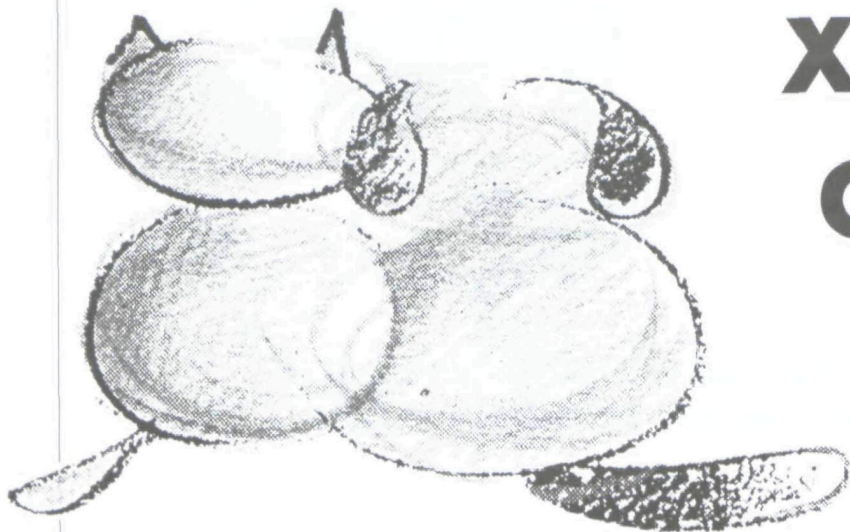
17

ENTREVISTA

18

VETERINARIS ha parlat sobre el present i el futur de la professió, i particularment sobre la formació dels nous veterinaris, amb el doctor Joaquín Camón Urgel, professor titular d'Anatomia i Embriologia de la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona.

XIII

Congrés Mundial WSAVA

Benvinguts a Barcelona

L'aparició d'aquest primer número de la revista del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya coincideix amb la celebració a Barcelona del XIII Congrés Mundial de Veterinaris Especialistes en Petits Animals (WSAVA), una especialització cada cop més nombrosa entre la professió veterinària a casa nostra

El doctor Miquel Luera és el president del comitè organitzador d'aquest congrés mundial que, per segona vegada en el seus tretze anys d'existència, ha escollit la ciutat de Barcelona com a seu. «Aquest fet només s'ha produït amb la nostra ciutat i la de Londres» destaca el Dr. Luera «la qual cosa demostra la

importància que la pràctica de la veterinària de petits animals té a Catalunya i el reconeixement per part de la WSAVA d'aquesta importància i de la política de difusió i millora que d'aquesta especialitat s'ha portat a terme al nostre país».

Al congrés hi participen com a ponents 68 especialistes. 24 dels quals procedents dels Estats Units, 15 d'Espanya, 12 de França, 7 de la Gran Bretanya, 3 d'Itàlia, 3 de la República Federal d'Alemanya, 2 de Suïssa, 1 d'Holanda i 1 d'Àustria. Fins el moment de tancar aquesta edició s'havien inscrit 1.500 assistents provinents d'aquests mateixos països en una proporció gairebé del 50 per cent d'espanyols, de les diferents comunitats autonòmiques, i del 50 per cent estrangers.

Tots els temes són importants», assegura el Dr. Luera, «es presenta la tecnologia punta en tots els temes exposats com ara poden ser l'ortopèdia, la cardiologia, oftalmologia, radiologia, nutrició, reproducció i un llarg seguit d'especialitats.»

En quant a la nombrosa presència d'especialistes nordamericans Miquel Luera opina que és normal «donat que Nordamèrica té una gran població animal, una gran riquesa de recursos i un gran desenvolupament tecnològic. Cal destacar que als Estats Units s'han dedicat a la selecció i millora de moltes races animals, per exemple, del nostre mastí del Pirineu».

«A Europa —continua Miquel Luera— hi ha una llarga tradició en l'estudi i pràctica de la veterinària de petits animals. I a Espanya, en els últims 15 anys, i dintre d'aquests 15 anys als últims 5, s'ha experimentat un desenvolupament notable lo qual ens ha col·locat gairebé a nivell europeu. A casa nostra la gente, ara per ara, es preocupa i es prepara cada cop amb més interès i, per exemple, en la qüestió dels idiomes cada cop és més habitual que els veterinaris tinguin un nivell suficient com per poder accedir a la lectura i comprensió de tants llibres i treballs com es presenten, especialment, és clar, en anglès. A més a més, hi ha un gran intercanvi de coneixements, particularment mitjançant els congressos, com ara aquest de WSAVA que es celebra amb periodicitat anual. Amb tot això no crec exagerar si afirmo que en 5 anys més Espanya ja haurà aconseguit situar-se al ma-

teix nivell dels altres països europeus i fins i tot en algunes especialitats, superar-ho.»

Sobre els preparatius i actes prevists a la realització del congrés, el doctor Luera assenyalà: «Una vegada que la WSAVA ha escollit el país i la ciutat que seran anfitrions del congrés, la qual cosa es fa per votació de tots els membres del comitè executiu dos o tres anys abans de la data prevista per a la realització, es creen un comitè científic i un comitè organitzador, cadascun d'ells amb tasques ben diferenciades. El comitè científic està format per representants de tots els països i l'organitzador, per representants del país que rebrà els participants. El finançament es fa a través, principalment, de les quotes d'inscripció dels assistents i, molt important, de la col·laboració de les empreses del sector. En el nostre cas hem rebut un gran suport per part d'algunes cases comercials encara que, també haig de dir-ho, ens hem quedat força decebuts del comportament d'algunes. No obstant això, agraïm totes les col·laboracions, grans o petites, que hem rebut».

Finalment, el doctor Luera, destaca: «Per a mí ha estat una gran satisfacció haver estat el president dels dos congressos de WSAVA celebrats a Barcelona i amb aquest d'ara conclou la meua etapa com a professional organitzador perquè per a desenvolupar aquesta tasca és necessària la juventut que jo ja no tinc, encara que sí conservo la mateixa il·lusió i estimació per la meua professió que quan era més jove».

□

PROGRAMES DE DOCTORAT

- Bioquímica Clínica i Patologia Molecular (Dep. Bioquímica i Biologia Molecular)
- Bioquímica i Biologia Molecular (Dep. Bioquímica i Biologia Molecular)
- Biotecnologia Microbiana (Dep. Genètica i Microbiologia)
- Botànica (Dep. Biologia Animal, Biologia Vegetal i Ecologia)
- Cirurgia (Dep. Cirurgia)
- Ecologia (Dep. Biologia Animal, Biologia Vegetal i Ecologia)
- Medicina Veterinària (Dep. Patologia i Producció Animals)
- Micologia (Dep. Patologia i Produccions Animals)
- Microbiologia (Dep. Patologia i Produccions Animals)
- Microbiologia Clínica (Dep. Genètica i Microbiologia)
- Producció animal (Dep. Patologia i Produccions Animals)
- Tecnologia i Higiene dels Aliments (Dep. Pat. i Prod. Animals)

MESTRATGES

- Bioquímica i Biologia Molecular (Dep. Bioq. i Biologia Molecular)
- Bioquímica Clínica i Patologia Molecular (Dep. Bioq. i Biol. Mol.)
- Biotecnologia (Dep. Patologia i Produccions Animals)
- Microbiologia Clínica (Dep. Genètica i Microbiologia)

D'acord amb la voluntat de VETERINARIS de servir a tots el veterinaris de Catalunya inaugurarem una secció titulada *Tauló d'anuncis* en la qual tenen cabuda, evidentment de forma gratuïta, tots aquells anuncis o missatges que els interressi divulgar entre els companys de professió.

Si hom vol vendre, traspasar, comprar, llogar, canviar, oferir o demanar algun article, producte, local, informació o servei de qualsevol mena només cal enviar el text del missatge i les dades personals del comunicant a la Secretaria del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya amb la següent indicació: *Per a la revista VETERINARIS. Secció Tauló d'anuncis.*

DIPLOMES DE POSTGRAU

- Piscicultura (CUG)

Per més informació, adreçar-se al Departament corresponent de la UAB, telf. 581 10 00. El període de matrícula acaba el proper 21 d'octubre.

BEQUES, AJUTS I PREMIS

- Beques predoctorals a Espanya o a l'estranger. Per fer una tesi doctoral en un centre universitari o del CSIC. Termini: 20.10.88
- Beques de perfeccionament per a doctors. Terminis: 15.12.88 per als Estats Units, França i Gran Bretanya i 20.01.89 per a la resta de països.

■ **ES TRASPASSA** consultori veterinari a Barcelona, de 30 metres quadrats, en plé funcionament i amb 900 fitxes de clients. Autoritzat pel Col·legi de Barcelona segons les normes del reglament de clíniques de petits animals. Els interessats deuran trucar als telèfons 330 36 79 i 237 81 59 de les 21 a les 22 hores, de dilluns a divendres.

■ **TRASPASSO** consulta veterinària al Vallès Oriental amb 6 anys de funcionament i 2.000 fitxes. Legalitzada pel Col·legi. Preu: 4.000.000 de pesetes. Per més informació, truqueu al telèfon 841 03 26 de 21 a 22.

■ **SE NECESITA VETERINARIO** para trabajo técnico-comercial. Imprescindible fijar residencia en Galicia/Asturias, al menos el primer año. Buena remuneración. Ponerse en contacto con el señor Closa. Telf. 323 10 54.

■ **CURSOS PER A VETERINARIS.** Universitat Autònoma de Barcelona, Bellaterra. Estudis de postgrau programats per al curs 1988/89.

NOTÍCIES

Primer Congrés de la Veterinària Catalana

Organitzat per la facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona i pel Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, del 21 al 27 de novembre es celebrarà el Primer Congrés de la Veterinària Catalana. Els actes es desenvoluparan els dies 21, 22, 23 i 24 de novembre a les seus dels Col·legis de Veterinaris de Tarragona, Girona, Lleida i Barcelona, respectivament, i els dies 25, 26 i 27 a la facultat de Veterinària de Bellaterra, tot coincidint amb la inauguració oficial de la facultat.

El congrés té com a objectius essencials

posar a punt les bases progressistes per al futur de la veterinària catalana, fent una revisió dels avenços aconseguits, i programar la necessària cohesió que ha d'existir entre els professionals, la facultat i la societat.

Cadascun dels 30 temes de que consta el programa serà exposat en forma de taula rodona per tres especialistes en diferents aspectes del tema, i anirà seguit d'un col·loqui.

Al congrés queden invitats a participar-hi tots els veterinaris de Catalunya així com els estudiants de la facultat.

calcio inyectable

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Solución de sales cálcicas al 24% Contenido: cloruro magnésico y fósforo orgánico con efecto tónico-estimulante.

250 ml

Composición centesimal:

100 ml. de la solución inyectable contienen:

Gluconato cálcico	19,0 g
Clucoheptonato cálcico	4,5 g
Sacarato-d-cálcico	1,0 g
Cloruro magnésico	6,0 g
Ácido bórico	4,2 g
Ácido 1-(n-butilamino)	
1-metiletil-fosfonoso	0,4 g
Ester metílico p-oxibenzoico	0,1 g
Excipiente acuoso, c.s.p.	100 ml

Indicaciones y especies de destino:

Para la calcioterapia en todos los animales domésticos.

1. Paresia hipocalcémica (fiebre vitularia).
 2. Tetanias
 4. Alergosis, toxicosis.
 5. Trastornos del metabolismo de calcio:
Raquitismo, Osteomalacia.
- Administración por vía intravenosa, intramuscular o subcutánea.

Bayer

A Girona hi som 225 veterinaris col·legiats, dels quals 30 són funcionaris titulars de Sanitat, i 30 de Ramaderia. Vint treballen a escorxadors, que a la província de Girona són molt nombrosos. La resta de col·legiats es dedica al exercici lliure de la professió. Uns 40 d'aquests últims són en situació de subocupació, i 10 en atur.

El principal problema amb el qual s'enfronta aquest col·legi és precisament el que la província de Girona està saturada de veterinaris. La professió es troba davant del repte d'obrir nous camins per als nous llicenciats en veterinària. Tots els llocs de treball que pot generar l'Administració ja són coberts i la pràctica de l'exercici lliure de la veterinària ha arribat al seu sostre en les actuals condicions.

És aquesta una situació similar a la que es va produir als anys 50, quan també hi havia una plèthora de veterinaris. I va ser llavors quan es van obrir nous camins a la veterinària en dura competència amb d'altres professions.

Ha de canviar, doncs, la mentalitat del veterinari i la dels col·legis que els representen, el veterinari ha d'aprendre a competir i, com a col·legiats, han de recórrer els col·legis perquè aquests els defensin.

*Xavier Carré i Salort
Director de SEMEGA, del Departament de
Ramaderia de la Diputació de Girona
Vocal de Girona al Consell*

L'increment de col·legiació experimentat a la província de Tarragona en els últims anys fa que s'hagi passat de 150 a més de 200 durant aquest any 88. D'aquests, 63 són funcionaris, 3 pertanyen al Cuerpo General, 1 al militar, 23 són jubilats i 103 es dediquen a l'exercici lliure. La resta, son aturats.

El principal problema és que perilla la supervivència del col·legi per manca d'ingressos, malgrat aquests augment de la col·legiació.

La necessitat més gran dels nostres col·legiats es tenir una major possibilitat de fer cursos de reciclatge i d'especialització postgradual; i cursos d'apritut per desenvolupar la direcció de magatzems de productes zoonosanitaris. Pels funcionaris seria molt interessant la convocatòria de concursos de trasllat i oposicions; l'ampliació del nombre de places per cobrir llocs de treballs al medi rural, ambiental, a indústries agrolimentàries i a «animalarios» i l'equiparació de tots els llocs de treball dels funcionaris.

Les principals reivindicacions dels professionals que es dediquen a l'exercici lliure són la regulació d'aquest tipus de feina i la realització de cursos per espècies i per comarques i el reconeixement per part de l'Administració del treball a les ADS i als grups de sanejament i inseminació.

*Lluís Ballabriga Vidaller
Secretari de Col·legi de Tarragona
Vocal per Tarragona al Consell*

PRUNUS AVIUM

OLEA EUROPAEA

A la província de Lleida hi han 308 veterinaris col·legiats, dels quals, 23 són jubilats i 20 estan a l'atur. Cent-vint-i-set són veterinaris titulars, 53 d'ells depenen del Departament de Sanitat de la Generalitat; 47, de Ramaderia; 3, del Ministeri; 1, de la Diputació Provincial; 1 és veterinari militar i 8 es dediquen a l'ensenyament. A empreses hi treballen 83, i 46 es dediquen a l'exercici lliure de la professió.

El problema més greu que afecta a aquest col·legi és que, fins ara, no hi havia hagut atur, però, des de que es va prohibir la vacunació contra la pesta porcina molts veterinaris de Lleida han vist limitades les seves sortides professionals i, pel moment, hi ha poques perspectives de que puguin trobar feina de manera immediata.

Montse Gil de Bernabé Sala
Veterinària titular de Sanitat
Vocal per Lleida al Consell

A Barcelona hi som 860 col·legiats, dels quals 110 treballen per a l'Administració i 25 per a l'Ajuntament. Abans l'Ajuntament donava feina a uns 50 veterinaris, però, aquest últim any ha procedit a una reestructuració de plantilla, la qual cosa ha suposat la pèrdua d'un considerable nombre de llocs de treballs per als veterinaris, feina que ha recaigut, evidentment, sobre aquests 25. La resta de col·legiats es dediquen a l'exercici lliure de la professió. Es per això que a Barcelona hi han unes 150 clíniques de petits animals. A Catalunya resideix el 25 per cent de tots els veterinaris que a Espanya es dediquen a la clínica de petits animals.

En quant als veterinaris que treballen per a la empresa privada també han sofert una notable reducció de plantilla, passant de més de 100 als 60 de l'actualitat.

La problemàtica de l'àrea metropolitana de Barcelona és dons l'excesiu contingent de clíniques de petits animals, que ja no admeteix l'instal·lació de noves. Ara s'ha de anar cap a una millora i especialització de les existents.

L'atur a Barcelona no sobrepassa el 1,5 per cent del nombre total de col·legiats. Per això el Col·legi conta amb crear una bona bossa de treball i unes beques d'estudi amb l'ajut de l'Administració i les empreses privades, i, com a única mida per impedir la sortida de nous veterinaris, el Col·legi proposa l'aplicació d'un estricte numerus clausus a la facultat.

Per últim, el nombre de jubilats a Barcelona és un dels més elevats a tota Catalunya, amb més de 60.

La funció d'aquesta secció és donar a conèixer a tota la professió l'opinió, personal o col·lectiva, del sector que representen, dels veterinaris que hi col·laboren sobre un tema de debat que pot ser proposat a VETERINARIS per qualsevol lector o bé pel mateix consell editorial de la revista. En aquest primer número hem estimat convenient publicar tres col·laboracions dels nostres corresponents a Girona, Lleida i Tarragona, en les quals ens ofereixen un breu balanç de la situació de la professió a les seves respectives províncies.

PYRUS COMMUNIS

MORUS ALBA

Francesc Monné i Orga
Director de Produccions de Pinsos Hens
Vicepresident de WPSA
Vicepresident d'Expoaviga
President del Col·legi de Barcelona
Membre del Consell de Catalunya

TATUATGE D'IDENTITAT

Gossos i Gats es preparen per l'Europa sense fronteres

El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya ha creat un arxiu informatitzat per facilitar la localització dels propietaris d'animals de companyia perduts o abandonats. Un codi tatuat a una orel·la o una cuixa identifica inequívocament l'animal durant tota la seva vida. Un sistema que permetrà als gossos i als gats catalans circular lliurement per l'Europa sense fronteres del 1992

El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya ha creat un arxiu informatitzat i centralitzat d'identificació d'animals de companyia que té com a finalitat facilitar la localització de propietaris de gossos o gats perduts o robats. Mitjançant un codi, que consta de sis caràcters, tatuat a la cara interna d'una orel·la o d'una cuixa l'animal queda identificat per tota la seva vida. El codi és posteriorment introduït en un sistema informatitzat i d'aquesta manera el propietari pot ser immediatament localitzat.

■ L'arxiu d'identificació d'animals de companyia està ubicat a la seu del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, a l'avinguda de la República Argentina, 25, 08023, Barcelona.

■ El tatuatge codificat és el primer pas per a disposar d'un veritable cens d'animals de companyia, de gran utilitat per a controlar enfermetats, epizooties i zoonosis. El procediment per a poder utilitzar aquest arxiu és senzill i les avantatges que comporta aquest sistema d'identificació són nombroses.

El Consell ha editat un document provist d'un original i dues còpies en el que prèviament són impressos els caràcters que s'utilitzaran per a realitzar el tatuatge. En qualsevol cas serà una combinació de tres lletres i tres números tatuats d'aquesta forma: AA 000 A. És a dir, dues lletres seguides de tres números i finalment una altra lletra, que variaran correlativament evitant qualsevol duplicat.

El propietari d'un gos o d'un gat que desitgi disposar d'aquest servei d'identificació només tindrà que demanar-ho al seu veterinari. Un cop realitzat el tatuatge del codi imprès a l'esmentat document, el veterinari omplirà totes les dades exigides referents a l'animal, el seu propietari, la zona i la data on s'ha fet el tatuatge així com les seves pròpies dades personals.

El veterinari es quedarà amb dues còpies: la «còpia pel veterinari» i la «còpia per remetre a l'arxiu» i entregará l'original al propietari de l'animal. Posteriorment deurà remetre la còpia corresponent a l'arxiu. És el veterinari el responsable d'enviar aquesta còpia a l'arxiu d'identificació. I aquesta és

una tasca fonamental, ja que l'animal no es podrà considerar identificat fins que totes aquestes dades no estiguin degudament informatitzades a l'arxiu.

Qualsevol que sigui l'aparell utilitzat el principi del tatuatge és sempre el mateix: una agulla de punta fina penetra a través de l'epidermis i arriba a la dermis arrossegant partícules de substància colorant (tinta grasa) que romanen a la zona al retirar l'agulla. La lleugera ferida causada cicatritza ràpidament i les partícules colorants s'enquisten a la dermis deixant així una marca indeleble.

Per a la realització del tatuatge s'utilitzarà indistintament la cara interna d'una de les orelles o de les cuixes dreta o esquerra, tenint en compte criteris de raça, tamany, característiques morfològiques o bé simplement la voluntat del propietari. La zona escollida per al tatuatge també caldrà consignar-la al document que s'ha de remetre a l'arxiu.

Existeixen dos tipus d'aparells per realitzar el tatuatge: les pinces i el dermògraf. Sigui quin sigui el mètode emprat deurà procedir-se a l'anestèsia general de l'animal o bé a un assossegament per tal d'evitar que la manipulació provoqui patiment. Per això, és aconsellable aprofitar qualsevol intervenció que requereixi anestèsia per a realitzar el tatuatge.

Aquest sistema d'identificació d'animals de companyia és una pràctica habitual a molts països europeus. Des de fa 15 anys a França, i posteriorment a Holanda, Gran Bretanya, Itàlia i d'altres països d'Europa es va sentir la necessitat d'identificar els animals de companyia d'una forma definitiva i sense possibilitats d'errors alhora que de tenir un control real del cens caní i felí i de cada animal en concret.

En aquest moment a Catalunya i a la resta de l'Estat, la identificació dels animals es realitza mitjançant la descripció més o menys detallada de les seves característiques morfològiques i d'una xapa numerada que deu ser incorporada al collar. També son utilitzades les fotografies i les emprentes nasals. Cap d'aquest mètodes, però, reuneix els requisits suficients per a garantir que un animal es correspongui efectivament amb la seva documentació.

Fa anys que el Col·legi Oficial de Veterinaris de la Província de Barcelona es va començar a preocupar per aquest tema, aprofitant qualsevol oportunitat per convèncer a l'Administració, ja fós local o autonòmica, de la utilitat del tatuatge en gossos i gats per a poder fer, d'una forma senzilla i definitiva, els respectius censos. Malgrat que la idea sempre va tenir una bona acollida mai va arribar a prosperar. I és per això, i perquè la realització del tatuatge forma part de les funcions de la professió veterinària, que el

Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya ha decidit crear en aquesta comunitat autònoma l'arxiu d'identificació d'animals de companyia.

Els avantatges d'aquest sistema d'identificació d'animals són nombrosos i evidents. La nova llei de Protecció dels Animals de la Generalitat de Catalunya preveu sancions per tots aquells propietaris que maltractin o abandonin els seus animals. Això difícilment podrà ser controlat si prèviament no s'identifica inequívocament a l'animal. Amb el control informàtic ara establert pel Consell de Col·legis Veterinaris tot animal perdut, robat o abandonat podrà ser immediatament identificat i el seu propietari, localitzat.

El servei de recollida municipal, així com algunes societats privades ara es veuen obligats a practicar l'eutanàsia a molts animals, els propietaris dels quals resulta difícil loca-

litzar en un curt període. I aquest és un altre dels avantatges d'aquest nou sistema. A França, per exemple, el període d'observació d'animals vagabunds és de quatre dies per als animals sense tatuar i de vuit dies per als animals tatuats. En quant al control de malalties, epizooties i zoonosis encara és més evident. Seguint amb l'exemple francès, la utilització d'aquesta pràctica va ser decisiva per a controlar el focus de ràbia.

En total, a França hi han un tres milions de gossos tatuats i uns 300.000 gats. Es calcula que diàriament són tatuats uns 500 animals. Només durant l'any 1987 van poder ser localitzats gràcies a aquest arxiu d'identificació més de 200.000 propietaris.

Amb la supressió de fronteres europees l'any 1992 és previsible que els països que encara no utilitzin el tatuatge tinguin d'adaptar-se a aquesta normativa si desitjan que els seus animals pugin transitar per Europa. D'aquí la importància de la unificació de criteris en torn al codi del tatuatge i la centralització de les dades en un arxiu únic. El codi de lletres i números establert pel Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya és compatible amb els existents a la resta d'Europa.

VETERINARIIS (5.8.88)

El senyor Francesc Monné, president i portaveu del Col·legi de Veterinaris de Barcelona, ha iniciat una campanya de desprestigi, presumció i encalçament als més de 200 establiment zoològics de la província i capital que donen servei al veterinari.

El Col·legi de Veterinaris comet un greu error en ficar-se amb nosaltres, per varies raons que exposo a continuació:

1. El Col·legi no defensa al recent titulat o veterinari novell.

2. Les botigues no perjudiquen amb les seves consultes a cap titular, al contrari, ajuden a divulgar la ciència veterinària.

3. La normativa que contempla el col·legi de la porta independent a que obliguen és totalment enganyosa. A les clíniques particulars, a les seves sales de visita, es posen i exposen més en contacte uns animals amb els altres que a les botigues, on estan completament aïllats a les seves gàbies respectives.

4. La tasca de la botiga petita sempre ha sortit en defensa de la tasca del veterinari que hi està treballant i no pas la del intrusisme, com s'ha dit.

5. La major part del mercat de petits animals es nodreix de «l'ocelleria».

6. «L'ocelleria» és centre didàctic, formatiu i pràctic per als novells, per al seu desenvolupament humà i científic.

7. El veterinari, no tenint, en la major part dels casos, mitjans econòmics en acabar la carrera, recorreix a la botiga especialitzada per a poder desenvolupar la seva activitat.

En definitiva, senyor Monné, no ens enganyem, i jo li faig la següent pregunta: Quins interessos corporativistes defensa aquell col·legi?

Miguel Franch Gabarrós
Sabadell

En aquest primer número de la nova etapa d'Annals VETERINARIIS, amb el que s'inaugura aquesta secció, publiquem, pel seu interès per tots els veterinaris, tres cartes aparegudes a La Vanguardia el passat mes d'agost en resposta a un reportatge publicat per aquest mateix diari el 2 de juliol, al qual fem referència a la secció Revista de premsa. Tanmateix incluíem el text sencer de la carta del president del Col·legi de Veterinaris de Barcelona, Francesc Monné, de la qual només va ser publicat un resum.

PUNTUALITZACIONS (27.8.88)

En relació a la carta d'en Miguel Franch publicada el 5 d'agost respecte a les consultes veterinàries de les «ocelleries» ens veiem obligats a contestar-li.

El senyor Monné no ha iniciat, ni a títol personal ni en la representació que ostenta d'aquest col·legi, cap tipus de campanya contra les botigues d'animals.

Com ja va publicar aquest periòdic el 2.7.88 «unes 140 clíniques i consultoris, que representen un 95 per cent dels existents, han estat ja homologats pel Col·legi Oficial de Veterinaris de la Província de Barcelona». Com bé sap l'esmentat senyor aquest col·legi ha denunciat només a 26 botigues i no a 200.

La normativa d'una porta independent per la consulta veterinària només és un dels requisits previstos, entre d'altres, a la llei de Nuclis Zoològics de la Generalitat de Catalunya, que és d'obligat compliment per a totes les botigues del sector i que, en realitat, incumpleixen les no homologades.

Evidentment el mercat dels animals es nodreix de les «ocelleries», per la qual cosa aquest col·legi no ha volgut entrar al tema de la seva venda. Solsament hem pretès posar ordre al nostre col·lec-

tiu, tot evitant que els veterinaris poguessin col·laborar a les situacions susceptibles de menoscabar la dignitat professional.

Francesc Monné i Orga,
President de la Junta de Govern
del Col·legi Oficial de Veterinaris
de Barcelona.

Text íntegre

En relació a la carta del Senyor Miguel Franch, publicada en La Vanguardia del passat 5 d'agost respecte a les consultes de les «ocelleries», ens veiem obligats a contestar-li puntualitzant les afirmacions que fa.

En primer lloc, el senyor Monné no ha iniciat, ni a títol personal ni en representació que ostenta d'aquest col·legi, cap tipus de campanya contra les botigues d'animals.

Com ja va publicar aquest periòdic a la seva edició del dia 2.7.88 (pàgina 28), «unes 140 clíniques i consultoris, que representen un 95 per cent dels existents, han estat homologats pel Col·legi Oficial de Veterinaris de la Província de Barcelona»; això demostra la falsetat del senyor Franch de la citada campanya. Com bé sap l'esmentat senyor, aquest col·legi ha denunciat només a 26 botigues i no a 200.

1. El Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona defensa els interessos de tots els seus col·legiats per igual; aquesta, però, no és l'única missió d'aquest col·legi. Una altra de les missions, emparada per la pròpia llei de Col·legis Professionals, és la d'establir unes normes de conducta professional i vetllar perquè es compleixin, i d'aquestes normes no són exents els recent llicenciats ni cap altre col·legiat.

2. L'afirmació de que les botigues

ajuden a divulgar la ciència veterinària és, si més no, una incorrecció, per no dir una barbaritat. Algunes botigues d'animals pretenen disposar d'un servei veterinari sense contar amb la mínima estructura ni les condicions essencials per l'anomenada funció, per lo qual s'aprofiten, en molts casos, de la inexperiència i necessitats econòmiques dels recent llicenciats, als qui contracten en unes condicions tècniques i laborals que degraden la professió.

3. La normativa d'una porta independent per a la consulta veterinària és

només un dels requisits previstos, entre d'altres, a la llei de Nuclis Zoològics de la Generalitat de Catalunya, que és d'obligat compliment per a totes les botigues del sector i que, en realitat, incumpleixen les no homologades.

4. Resulta obvi que la missió de les botigues de venda d'animals no és pas altra que la d'obtenir beneficis econòmics pel seu titular i no, com s'afirma, la de defensar als veterinaris que hi presten els seus serveis. Pel que fa a l'intrusisme, encara que no és pas una pràctica habitual, al col·legi disposem

d'informació suficient per saber a quins establiments es realitza.

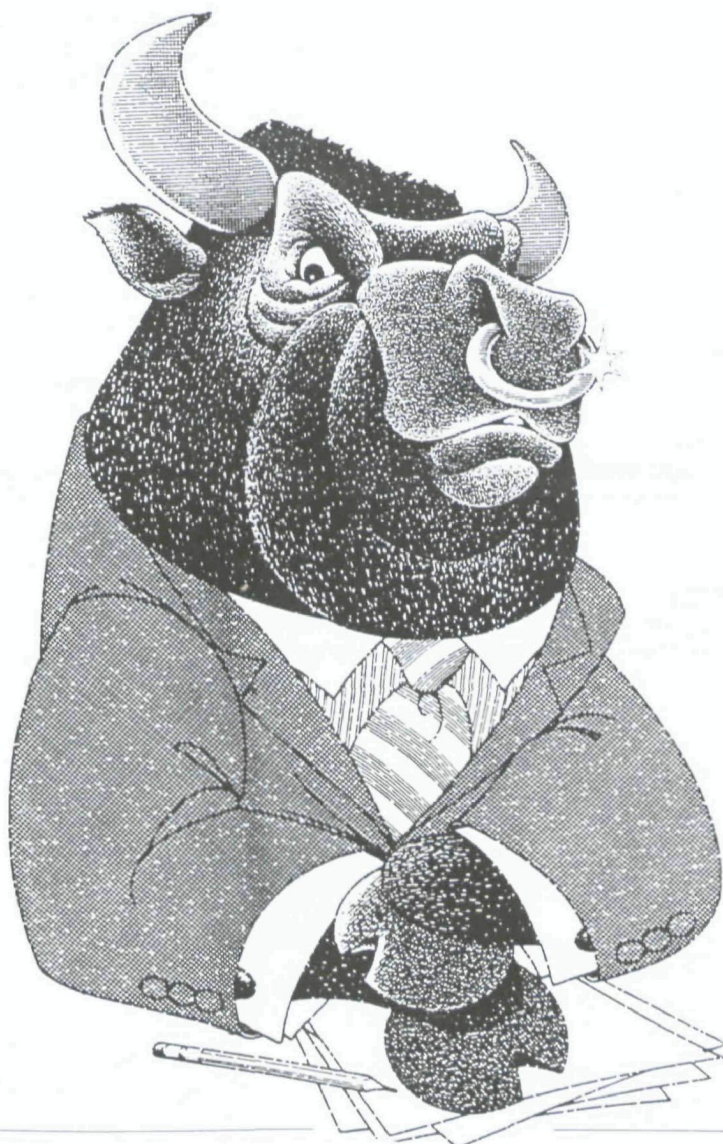
5. Evidentment el mercat dels animals es nodreix de les «ocelleries», per la qual cosa aquest col·legi no ha volgut entrar en el tema de la seva venda. Solsament hem pretès posar ordre al nostre col·lectiu, tot evitant que els veterinaris poguessin col·laborar en les situacions susceptibles de menoscabar la dignitat professional.

6. «L'ocelleria» no és, ni deu ser «un centre didàctic, formatiu i pràctic per als novells, per al seu desenvolupament humà i científic» doncs per aquesta tasca existeixen altres estaments, des de la universitat fins el mateix col·legi professional o l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya.

7. És lícit que qualsevol professional intenti de guanyar-se la vida, sempre que no incumpleixi les normes establertes, i en aquest cas és missió dels col·legis professionals esmenar les irregularitats, en benefici de tot el col·lectiu.

Per acabar, direm que aquest col·legi defensa els interessos de tots els seus col·legiats, sense cap distinció.

*La Junta de Govern del
Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona.
Signat: Francesc Monné i Orga, president.*

La secció Cartes dels Lectors està oberta a tots els lectors de VETERINARIS. Hauran de tenir una extensió màxima de 30 línies de màquina i deuran informar del nom, cognom i adreça del remitent. No seran publicades les cartes signades amb pseudònim o inicials. VETERINARIS es reserva el dret de publicar o resumir aquesta correspondència. Els originals no seran tornats i no es facilitarà informació postal ni telefònica dels autors.

OVUCEL

- Inducción del celo en cerdas prepúberes.
- Inducción del celo después del destete.
- Inducción del celo en cerdas en anoestro.
- Disminución del intervalo parto-cubrición.
- Aumento de la prolificidad.

OVEJERO

LOS VETERINARIOS DENUNCIAN INTRUSISMO

El Colegio de Veterinarios de la provincia de Barcelona ha hecho una denuncia pública de las 26 tiendas de venta de animales domésticos donde también se presta atención veterinaria, sin que estos establecimientos dispongan de las condiciones exigidas por la actual normativa aprobada hace pocos años por los profesionales de este sector. El gran «boom» experimentado en el comercio de los animales de compañía (perros, gatos, canarios...) ha generado un fuerte incremento del intrusismo profesional, hasta el punto de que algunos dueños de comercios han llegado a actuar como veterinarios. Muchos comerciantes que venden animales de compañía, ante la posibilidad de hacer dinero, han extendido su campo de actuación a una actividad próxima, la atención veterinaria, sin acondicionar el establecimiento.

Pese a todo, y desde un punto de vista sanitario, el Colegio de Veterinarios de Barcelona considera que la situación más grave radica en el hecho de que estas 26 tiendas ofrecen cuidados a los animales sin que estén autorizadas para hacerlo por el propio colegio profesional.

La actividad veterinaria para los animales de compañía está regulada por el reglamento de clínicas y consultorios elaborado por el Colegio de Veterinarios, que determina las condiciones que deben reunir los centros para que en ellos se pueda prestar atención sanitaria a los animales de compañía. Este reglamento distingue claramente, por ejemplo, entre cuando el animal es sometido a un internamiento clínico o sólo pasa consulta. Establece, además, las dimensiones del local, el instrumental disponible.

Unas 140 clínicas y consultorios, lo que representa un 95 por ciento de los existentes, han sido ya homologados por el Colegio de Veterinarios de la provincia de Barcelona, que otorga a su propietario el correspondiente diploma acreditativo. Por contra, según explicó Francesc Monné, presidente del Colegio de Veterinarios, la atención sanitaria en los 26 comercios denunciados se realiza frecuentemente en pequeñas trastiendas y garitos inapropiados. «Son lugares que no reúnen las condiciones mínimas exigidas para poder ejercer como clínicas o consultorios, porque son tiendas, y las tiendas son tiendas», enfatiza Monné para subrayar el intrusismo profesional que supone que estos comerciantes fomenten tareas veterinarias.

Para intentar dar una apariencia de legalidad a estos establecimientos, frecuentemente, el dueño del comercio contrata a un veterinario recién salido de la Universidad, quien, pese a conocer la ilegalidad de esta situación, acepta el trabajo ante la imposibilidad de encontrar otro empleo. (Pese a todo, los veterinarios que han acabado de estudiar

no pueden alegar desconocimiento de esta situación, puesto que acaba de editarse el «libro blanco» de la profesión.)

En otros casos, incluso, es el propio «pajarero» (como, a veces, se conoce a estos «profesionales») el que pasa consulta veterinaria, pese a sus escasos conocimientos, lo que es una de las principales preocupaciones para estos profesionales.

De los 26 centros denunciados (cuya relación apareció en «La Vanguardia» el pasado domingo), 22 corresponden a la ciudad de Barcelona, dos a Sitges y uno a Sabadell y Granollers. Todos ellos compaginan la venta de animales domésticos con la de accesorios de todo tipo para perros o gatos (collares, insecticidas y demás).

La Vanguardia 2 de julio de 1988

USAC ACUSA A LA ADMINISTRACIÓN

El secretario general de la Unión Sindical Agraria de Catalunya (USAC), Artur Surroca, ha acusado al Departamento de Agricultura de la Generalitat de no haber tramitado las solicitudes de los ganaderos leridanos para poder cobrar las subvenciones que concede la CE por cada cabeza de ganado ovino, que es de 2.560 pesetas por unidad.

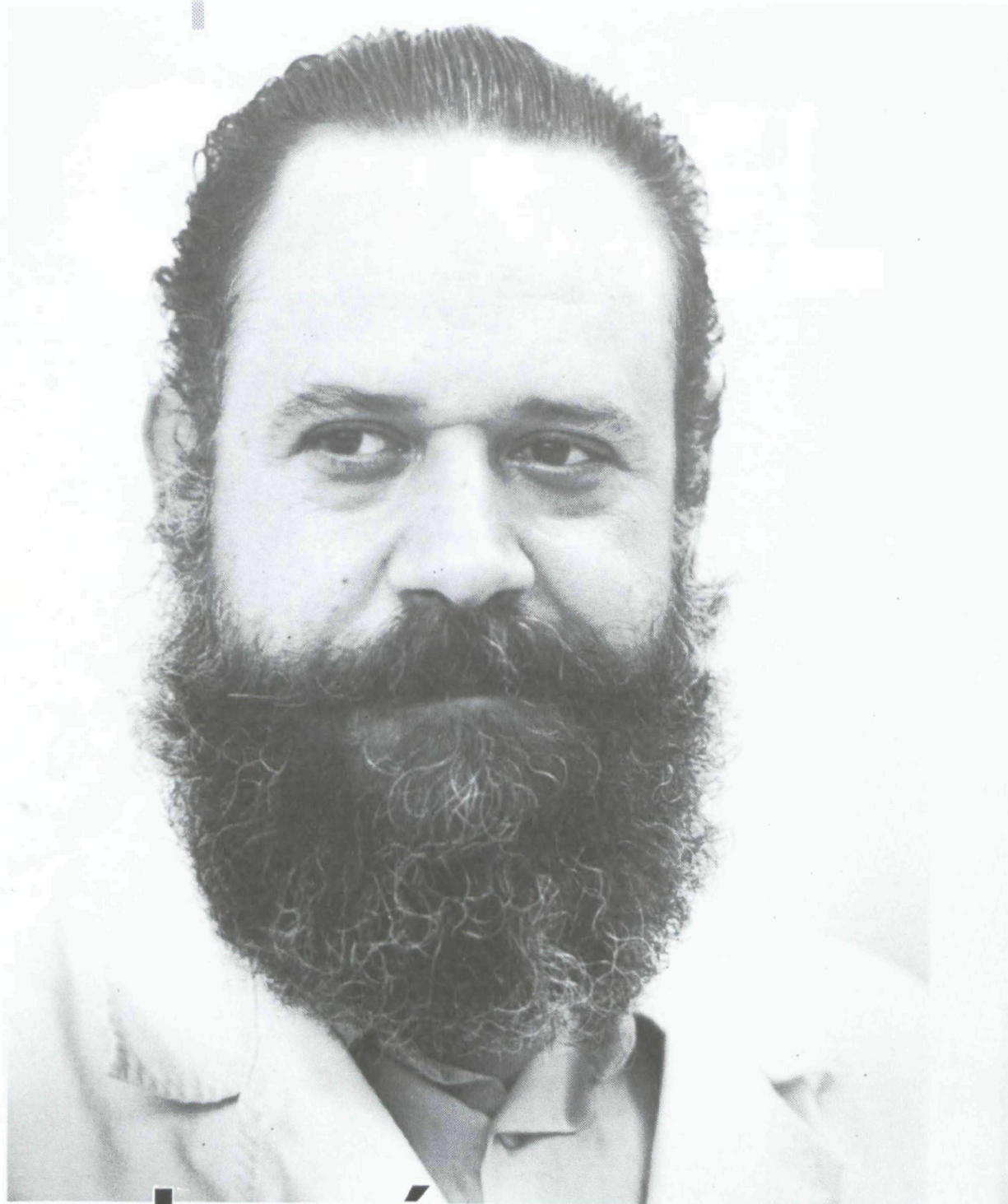
Según Surroca, Cataluña es la única comunidad autónoma del Estado que aún no ha recibido las subvenciones de la CE por este concepto. El líder sindical señaló que la no tramitación de estas solicitudes representará para los ganaderos leridanos la pérdida de unos 1.000 millones de pesetas.

El plazo de la solicitud de subvenciones finalizó el pasado 29 de febrero. Los ganaderos debían presentar con anterioridad a dicha fecha sus instancias ante los diferentes servicios territoriales, para que éstos los cursaran al Departamento de Agricultura de la Generalitat, que a su vez los debía remitir a la Administración Central. Surroca considera que el Departamento de Agricultura «no ha movido un dedo para tramitar dichas subvenciones, que ahora se pueden perder. Una vez más se ha demostrado la incompetencia de los responsables de la agricultura catalana, mientras los ganaderos del resto de España ya han cobrado las subvenciones». Se calcula que el censo ovino en Lérida es de 600.000 cabezas.

El delegado de Lérida de los servicios territoriales del Departamento de Agricultura de la Generalitat, Francisco Camino, se mostró ayer muy sorprendido por la denuncia, aunque manifestó que tenía la total seguridad de que desde Lérida se habían seguido los pasos reglamentarios para tramitar las subvenciones a Barcelona. El hecho de que los ganaderos leridanos hubiesen podido no presentar sus solicitudes con anterioridad al plazo previsto no exculpa, según USAC, a la Administración que se ha mostrado poco responsable en su deber de informar.

El País 2 de septiembre de 1988

A la secció Revista de premsa pretenem oferir als lectors de VETERINARIS una selecció d'aquells temes que puguin interessar a la professió apareguts a la premsa nacional i internacional.

ÁLVARO MONGE

Joaquín Camón Urgel

Professor de la Facultat

Joaquín Camón Urgel és professor titular d'Anatomia i Embriologia de la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona

Joaquín Camón, nascut a Saragossa fa 42 anys, és un veterinari vocacional entregat amb cos i ànima a la seva professió, en aquests moments centrada en l'ensenyament que ha desenvolupat, però,

amb igual interès i entrega la recerca, a Espanya i a l'estranger, i la pràctica de la veterinària com a funcionari titular de l'Administració a Terol i al País Vasc.

A la facultat de Veterinària de Barcelona Joaquín Canón hi treballa des d'el seu començament, al curs 82-83, com professor titular d'Anatomia i embriologia. Per això la nostra entrevista es va centrar principalment en aquest tema.

■ **¿Qué opina del aumento del número de facultades de veterinaria registrado en España en los últimos años?**

J.C.U. Que era, y es, innecesario. Pasar de cuatro facultades en junio de 1982 a nueve en tan sólo cuatro años ha sido un crecimiento innecesario. Un argumento que lo demuestra es que hoy hay igual número de personas estudiando veterinaria que de profesionales en activo. Y la demanda de veterinarios no ha aumentado en la misma proporción; ha aumentado, por supuesto, pero no en la misma proporción. De la Facultad de Veterinaria de Barcelona salen entre 100 y 150 nuevos licenciados cada año y la demanda es, en mi opinión inferior a un tercio de esa cifra. Hasta 1982 en España sólo existían cuatro facultades de veterinaria; en Córdoba, León, Madrid y Zaragoza. En 1982 un decreto del Ministerio de Educación y Ciencia creó simultáneamente las de Barcelona y Murcia; en 1983, las de Cáceres y Lugo y finalmente, en 1985, la de Las Palmas. Y eso fue excesivo y precipitado. Yo pienso que no se necesitaban más facultades a excepción de la de Catalunya. Y no lo digo porque yo esté aquí trabajando.

En Catalunya era necesaria una facultad de veterinaria porque aquí la importancia y la densidad ganaderas son considerables, porque Catalunya recibe cantidad de materia prima ganadera que elabora, industrializa y exporta. En Catalunya se sacrifican miles de cerdos procedentes de otras zonas de España y se venden los productos elaborados al resto de España. Catalunya también es receptora de terneros recién nacidos de casi toda la cornisa cantábrica que tras su crianza se

llevan a sacrificar allí o bien se envían ya en canal. Las dos mayores zonas de engorde de terneros en España están en Catalunya, en Granollers y en Girona. Por todos esos motivos creo que en Catalunya sí que era y es necesaria una facultad de veterinaria, que se reclamaba desde 1912.

■ **¿La creación de estas facultades cree que ha mejorado el nivel de formación de los nuevos veterinarios?**

J.C.U. Ni lo ha mejorado ni lo ha empeorado, pero el efecto es beneficioso porque aumenta la competencia. Es decir, de un efecto cuantitativo resulta un beneficio cualitativo. Pero tenga en cuenta que todas estas facultades se tuvieron que crear, según ordenaba el decreto del ministerio, sin que supusieran un incremento del gasto público. Eso quiere decir que la universidad, en nuestro caso la UAB, tuvo que detraer de su presupuesto el dinero necesario para crear y poner en marcha la nueva facultad. En esas circunstancias es fácil deducir la precaria situación con que se encontró en su nacimiento esta facultad. La razón última de la creación de estas cinco nuevas facultades fue una especie de *barato* del Gobierno de la UCD que fue incapaz de poner en marcha la ley de autonomía universitaria. Entonces, como medida final, decidió aumentar el número de universidades y facultades en España. Así que se crearon 19 facultades más, entre ellas las cuatro de veterinaria. Entonces surgió la discusión de donde se ubicaban. La selección final se hizo en base a la mayor capacidad de presión política de cada autonomía y a las mejores posibilidades económicas de cada universidad. En esas negociaciones, por ejemplo, fracasó un intento de crear una facultad en Cantabria, donde tampoco era necesaria, por las explicaciones que ya le he dado antes. En aquel momento, la Generalitat de Catalunya se mostró poco colaboradora porque se negaba a asumir las competencias en materia de enseñanza superior en unas condiciones menos favorables de las que estaba intentando conseguir en su proceso de negociación de las transferencias con el Gobierno central. Después las cosas han ido cambiando y al asumir el poder los

En aquest primer número de VETERINARIS hem volgut portar a la nostra secció Entrevista a un veterinarí dedicat a la preparació i formació de nous professionals, com una demostració més de la voluntat que la revista es converteixi en l'orga de difusió i comunicació entre tots els sectors de la veterinària a casa nostra.

socialistas el ministerio dio 700 millones para la construcción de este edificio de la facultad que será inaugurado oficialmente en noviembre.

■ **¿Cuál es la relación de la facultad de veterinaria con la profesión?**

J.C.U. La relación es escasa y de desconfianza. Hay desconfianza de la facultad hacia la profesión y de la profesión hacia la facultad. En primer lugar porque esta facultad se hizo sin consultar institucionalmente a la profesión. Y debo decir que si Barcelona tiene ahora una facultad de veterinaria se lo debe al entonces rector de la UAB, Antoni Serra Ramoneda, que tuvo que presionar fuertemente al por entonces ministro de Educación y Ciencia, Federico Mayor Zaragoza, natural de Tortosa que pretendía instalarla... en Tortosa.

■ **También se habló de instalarla en Lleida, ¿no?**

J.C.U. Sí, y en Girona. Finalmente la elección de Barcelona fue un asunto de concurrencia y de posibilidades, como le he dicho. Y el hecho de que esté en Barcelona la va a convertir en una facultad de pequeños animales, porque se está promocionando más la clínica de pequeños que de grandes animales, por facilidad y por comodidad. Es que la gente se quiere preocupar cada vez menos y resulta mucho más fácil y cómodo dedicarse a la consulta de pequeños animales. Se está abandonando la periferia de Catalunya, se están abandonando el mundo rural, el bovino, el ovino, el caprino e incluso también el porcino. Aunque la vocación ganadera de Catalunya no es fundamentalmente de rumiantes, sino más bien de ganado porcino y aviar, utilizando y optimizando los recursos se podría y se puede sacar mucho más provecho del que se está sacando a otros sectores abandonados de la ganadería. Pero en fin, volviendo al tema de la relación de la facultad con la profesión le diré que ésta sólo es intensa a nivel de relaciones o contactos personales. Desde la facultad se quiere que haya las menos interferencias posibles

con los colegios profesionales. Porque la institución universitaria se caracteriza por una actitud de soberbia y de orgullo muchas veces injustificados. La acción docente parece que lleva implícita una relación de soberbia, lo que tiene relación con la libertad de cátedra y todo eso. Pero analicemos por estamentos. En general el profesional veterinario se siente poco representado y mal defendido por los colegios. Hasta ahora los colegios eran casi exclusivamente el órgano de expresión y defensa del veterinario titular. En Catalunya hace tiempo que ha cambiado la situación y en la España del interior, donde aún subsiste, empieza a cambiar.

En cuanto a la Academia de Ciencias Veterinarias ha cumplido una función histórica suficientemente reconocida, una labor de formación postgradual cuando en Catalunya no había otros medios para desarrollarla. Pero en la actualidad esa actitud, en ocasiones, puede responder a unos determinados criterios. Y que conste que yo me siento muy veterinario, que he ejercido la profesión veterinaria en otros terrenos además del de la docencia pero soy muy crítico con las situaciones retrógradas...

■ **¿Cómo debería ser en su opinión la relación de la facultad y la profesión?**

J.C.U. A través de comisiones mixtas y paritarias cuyos miembros fueran representativos y sus opiniones, vinculantes con la Administración. En definitiva, que fueran correas de transmisión.

■ **¿Cómo funciona la facultad de veterinaria de Barcelona?**

J.C.U. Al ralenti, por decirlo con palabras suaves. Es decir, la penuria de medios y la inadecuación, la falta de coordinación de la universidad —y esto es válido para la universidad como institución— y la sociedad hacen que la facultad sólo funcione al ralenti. Faltan importantes medios docentes y de investigación. Otra causa es la juventud de la facultad y la precipitación con que se organizó. No es fácil disponer en cuatro años de un *staff* de profesores bien formado. Un ejemplo opuesto lo tenemos

**impida que sus
cerdos sigan
poniendo huevos...**

nemafax-14

antihelmíntico de amplio espectro,
específico para el ganado porcino.
De fácil dosificación, seguro,
apetecible, eficaz y uso económico.

- Posee acción ovicida
- Máximo margen de seguridad
- Eficacia absoluta contra todas las fases y variedades de vermes parásitos del cerdo.

J. URIACH & Cia., S.A. (División Veterinaria)
Decano Bahí, 59 - 08026 Barcelona

Licencia **M&B** May & Baker

en la creación de la cuarta facultad de veterinaria en Francia (sí, Francia sólo tiene cuatro facultades de veterinaria a pesar de tener un volumen ganadero muy superior al de España): desde el momento de la orden de su creación hasta su puesta en funcionamiento pasaron cuatro años. Y durante esos cuatro años ya había profesores que ejercían tareas de investigación y preparación de los cursos. Aquí sucedió a la inversa: antes de tener a los profesores ya se habían matriculado los estudiantes. En esta facultad no se está fomentando la especialización postgradual, que es la solución para la profesión veterinaria a medio plazo. Porque a corto plazo, y por el momento, aún se van encontrando salidas profesionales, pero hay que pensar en un futuro a medio plazo porque con la gran cantidad de nuevos veterinarios pronto la sociedad va a estar saturada. Una estricta especialización en un amplio número de especialidades, y valga la redundancia, junto con el estímulo de la investigación son indispensables.

■ **¿Está usted de acuerdo con la aplicación del numerus clausus?**

J.C.U. Sí, es una práctica absolutamente necesaria. Ahora ya se está aplicando subrepticamente. El numerus clausus es necesario para mantener la calidad de la enseñanza y la exigencia de una sólida formación universitaria y profesional, particularmente con motivo de la obligada homologación del título con los demás países de la CEE (obligada para las profesiones médicas y paramédicas y la arquitectura). Aquí cada vez hay menos gente que se queda fuera. Los que no son admitidos en primera instancia son dirigidos a la facultad de Biológicas y el curso siguiente se les convalidan todas las asignaturas excepto la anatomía. Este particular numerus clausus disuade a bastante gente de hacer veterinaria. Cada curso se admiten 255 nuevos alumnos procedentes del COU más un número variable de alumnos que han hecho primero de biológicas, que oscila entre los 50 y los 80.

Aquí lo que pasa es que hay muchos *hijos* de Rodríguez de la Fuente, mucho

zoólogo y en la realidad el ejercicio profesional de la veterinaria está muy ligado y es dependiente de los valores económicos. El equívoco se produce por no disponer de una información exacta de cuál es el ámbito concreto del ejercicio de la veterinaria. Ese conocimiento daría lugar probablemente a la apertura de nuevos campos de dedicación del veterinario. Pero la organización de la facultad responde a un modelo tradicional y no facilita la apertura a nuevos campos profesionales. Además el 50 por ciento de los profesores no son licenciados en veterinaria y eso, aunque no influye en la cualificación sí influye en la orientación.

■ **¿Cómo ve las perspectivas laborales de los veterinarios?**

J.C.U. Cada vez más escasas. En el curso 1987/88 se matricularon 1.411 alumnos en esta facultad. A pesar de que los estudiantes de veterinaria que terminan encuentran algún trabajo éste

suele ser en situación de subempleo como sustituciones o urgencias en consultorios de pequeños animales. Como ve hay muchas causas que conducen a que el veterinario se dedique cada vez más a los pequeños animales. Su ubicación en Barcelona favorece que haya pocos alumnos procedentes de las zonas ganaderas de Catalunya. Si se hubiera instalado en Lleida o en Girona hubiera atraído a más estudiantes de zonas rurales. La causa, una vez más, es la falta de coordinación entre la facultad y la sociedad. Cada vez hay menos gente dispuesta a ejercer en el mundo rural. La nuestra, sin embargo, no es una situación atípica, es similar a la de otros países europeos, como Francia e Italia. En Francia, por ejemplo, sólo se dedican al campo veterinarios belgas, italianos y alemanes, en este mismo orden. Porque en Francia hay escasez de veterinarios y en esos otros países hay abundancia. Los pocos veterinarios franceses prefieren dedicarse a tareas más cómodas. Pero ejercer en zonas rurales no significa ganar poco dinero. Un veterinario que se dedica a perros y gatos no gana más que uno que se dedica a grandes animales.

■ Usted ha sido veterinario titular de la Administración y lo ha abandonado por la docencia, ¿qué opinión tiene de una y otra labor?

J.C.U. La función del veterinario titular está en crisis y la del profesor universitario, no. Está en crisis porque el sector ganadero, su distribución geográfica, se ha modificado de una manera importante, y con ello las funciones y actividades del profesional y a pesar de los esfuerzos de algunas administraciones autonómicas —en muchos casos, como en Catalunya, maltratando y desconfiando del profesional veterinario— no se ha conseguido adecuar a esa nueva situación la estructura profesional. Las funciones tradicionales del veterinario titular han quedado obsoletas. Lo que hay que hacer es saberle ofrecer nuevas soluciones de organización de esas funciones.

■ El mes que viene se va a celebrar, en parte en esta facultad, el

primer Congrés de la Veterinària Catalana, organizado conjuntamente por el Consejo de Colegios Veterinarios de Catalunya y la facultad, ¿piensa que puede ser interesante?

J.C.U. Se van a tratar temas muy generales, yo hecho de menos aportaciones científicas ortodoxas. Pero es un intento de profundizar la relación entre la facultad y la profesión. No se puede caminar separadamente porque eso al final dispersa las actividades, hace que la universidad se encierre en sí misma. El contacto directo y la estrecha relación con la profesión son los ojos por los cuales la facultad se entera de cuál es la realidad profesional.

■ ¿El congreso es un paso en ese sentido?

J.C.U. Yo espero que sí.

■ Finalmente, ¿cuál es desde su punto de vista la situación de la veterinaria catalana?

J.C.U. Muy dinámica... Pero demasiado apegada al dinero.

RHÔNE MÉRIEUX

LAS VACUNAS PORCINAS DE ULTIMA GENERACION

GESKALONE®

vacuna viva liofilizada contra la enfermedad de Aujeszky, para cerdos de engorde

GESKYPUR®

vacuna inactivada contra la enfermedad de Aujeszky a base de subunidades virales

GRIPORIFFA®

vacuna inactivada contra la gripe porcina, con adyuvante oleoso

IMOCOLIPOR 5®

vacuna inactivada y adyuvada contra la colibacilosis neonatal del lechón

PARVOJECT®

vacuna inactivada adyuvada contra la parvovirus porcina

RHINIFFA®

vacuna inactivada, adyuvada contra la rinitis atrofica

RUVAX®

vacuna inactivada, adyuvada, contra el mal rojo

**LABORATORIOS
RHÔNE MÉRIEUX**

c/Germà Estruch, 9 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona) - Tèlef. (93) 370 13 11 - Telefax 370 56 54